

NAFTA I GAZ
CHEMIA
FARMACJA
PAPIER
PALIWA
CERAMIKA
I SZKŁO

KSPCH Solidarność indusTriALL POLSKIEJ CHEMII

WARSZAWA
11
354 ROK XXVIII
LISTOPAD
2019

MIESIĘCZNIK KRAJOWEGO SEKRETARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

◉ Komisja Krajowa w Jarnołtówku ◉ Europejska Karta Społeczna ◉ XXV Lat Sekcji Farmacji ◉ XXX lat Krajowej Sekcji GNiG ◉ Rada Krajowej Sekcji Ceramików i Szklarzy ◉ Zwiększenie kwoty za posiłek ◉ Wykroczenia pracodawcy ◉ Curzio Malparte KAPUTT ◉

TOGETHER AT WORK

Kampania "Together at Work"

A CAMPAIGN BY **indusTriALL**

Kampania Together at Work

Read More

Kampania – Razem w pracy

Porozumienie Związków Zawodowych „KADRA” uczestniczy w kampanii Together at work. Liczymy na pomoc naszych koleżanek i kolegów oraz wsparcie dla kampanii Together at work (Razem w pracy). Kampania jest organizowana w Unii Europejskiej przez indusTriALL Europe. Jej zadaniem ma być w ciągu najbliższych miesięcy promowanie negocjacji zbiorowych i układów zbiorowych pracy.

Kampania ma 3 główne cele:
– przetransmitować opinie pracowników w samo centrum europejskiej polityki

Kampania – Razem w pracy

Read More

Together at Work

Read More

Kampanię „TOGETHER at WORK” promuje Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego na stronie

<http://www.dialog.gov.pl/aktualnosci/art,1118,together-at-work.html>

„Together at Work”

IndusTriALL Europe chce podjąć wspólny wysiłek, aby podkreślić rolę branżowych układów zbiorowych pracy, możliwość negocjowania i zagwarantowania dobrych płac, a warunków pracy, a także budować bardziej sprawiedliwe społeczeństwo dla wszystkich. Głównym celem kampanii jest wykazanie pozytywnego wpływu negocjacji zbiorowych, wspieranych przez silne związki zawodowe, na życie pracowników. Jest to kampania dotycząca budowania siły pracowników i siły związków zawodowych w miejscu pracy.

| Miroslaw Miera |

Together At Work in Solidarity Magazine

Read More

Strona internetowa IndusTriALL Europa www.togetheratwork.eu/poland/ promuje polskie działania w kampanii "Together at Work". Podkreśla się tam szczególnie inicjatywy podjęte przez Krajowy Sekretariat Przemysłu Chemicznego NSZZ "Solidarność":

W Polsce na zniknięcie rokowań zbiorowych wpłynęła głównie restrukturyzacja i prywatyzacja przemysłu w latach dziewięćdziesiątych. Istniejące układy zbiorowe dotyczące rokowań zbiorowych zosta-

Obrady komitetu zbiorowych negocjacji i polityki społecznej IndusTriALL Europa

W dniu 20 września 2019 r. zwołano w Rybniku w siedzibie transportowego Związku Zawodowego Pracowników i Pracowniczek (ZZPP) Europejską Konferencję. Na niej uczestniczyli przedstawiciele z różnych krajów Unii Europejskiej. W tym czasie do dyskusji doszło do ważnych negocjacji i rokowań z pracodawcami. W tym czasie do dyskusji doszło do ważnych negocjacji i rokowań z pracodawcami. W tym czasie do dyskusji doszło do ważnych negocjacji i rokowań z pracodawcami.

Obrady komitetu zbiorowych negocjacji i polityki społecznej IndusTriALL Europa

Read More

ły rozwiązywane przez pracodawców. Duża część polskiego przemysłu stała się własnością zagranicznych koncernów, które po rokowaniach zbiorowych w krajach UE nie chciały przystąpić do negocjacji w Polsce.

W Polsce dostępne są instrumenty prawne umożliwiające negocjowanie i zawieranie układów zbiorowych. Niestety praktycznie nie ma stowarzyszeń pracodawców, więc nie ma negocjowanych układów zbiorowych dotyczących stron branżowych. Nieliczne istniejące stowarzyszenia pracodawców nie chcą negocjować.

W ramach kampanii na poziomie krajowym związek podaje informacje na Facebooku, na stronie internetowej KSPCH, w gazecie KSPCH. Przewodniczący KSPCH napisał obszerny artykuł w ogólnopolskim Tygodniu Solidarność. Przewodniczący NSZZ Solidarność, Piotr Duda, zgodził się, że cały związek zawodowy „Solidarność” wkrótce przylączy się do kampanii „Razem w pracy”.

Połowy miesiąca

21 – 27 X

Tydzień minął od wyborów, a tu polityczne napięcie nie dość że nie zmalało, to wręcz wzrosło.

❶ Dlaczego wybory nie zakończyły kampanii wyborczej? Ano dlatego, że zarówno PIS jak i PO nie są zadowolone z wyników. PIS zdobył więcej, ale technicznie mniej, a PO straciła po prostu. Zadowoleni są SLD, Konfederacja i PSL.

❷ Nie będę przewidywał (moja moc przewidywania jest zaniedbywalnie mała, a fantazje również się nie sprawdzają) co będzie w przyszłości bliższej. Będzie jak będzie.

❸ Kluczem do zrozumienia gorszego niż spodziewany wyniku PIS są wyniki PSL i Konfederacji. Coś musiało ewentualnych wyborców PIS wystraszyć lub uspić. Będą musieli odrobić lekcje przed kolejnymi wyborami parlamentarnymi, a nawet prezydenckimi.

❹ Warto jednak zaznaczyć, że to były bardzo dobre wybory. Po pierwsze z dużą frekwencją, po drugie - co mało kto zauważa - wyniki ogłoszone zostały już w poniedziałek, po trzecie PIS zdobył dużo więcej głosów niż do tej pory i zwyciężył w prawie wszystkich okręgach, powiatach i gminach (fakt, że nie zawsze przeważając).

❺ Nie sądzę, że zdecydowało - jak twierdzi opozycja - *przekupstwo* (wszak opozycja też zdobyła głosy, a dziesięciomilionowa rzesza emerytów nie poszła za PIS po kolejną trzynastkę). Raczej zagrała gospodarka (obietnica zwiększenia pensji minimalnej, likwidacja maksymalnego progu ozusowania) i większe zrównanie emocji godnościowych, liberalnych czy tp. Co widać po wynikach głosowania wśród młodych wyborców.

❻ Jeśli tak, to kluczem do następnych wyborów musi być gospodarka i edukacja (trawestując Zamojskiego można powiedzieć, że *zawsze takie wyniki wyborów będą, jakie młodzieży chowanie*)...

❼ A na tym froncie walka właśnie się rozpoczęła. Jeszcze przewodniczący PKW nie zakończył ogłaszania wyników wyborów, a już rozpoczęły się czarne czy tęcze protesty. A dojdą inne. Wszystko już było, wypalało się, a tu proszę, opozycja dostała zastrzyk nowej energii.

❽ Teraz trwają targi i rozliczenia we wszystkich realnych koalicjach, do końca roku rzecz się jakoś uspokoi. Senat jest o tyle ważny, że będzie przeszkadzał jak tylko będzie mógł, a to tylko wymusi na rządzących większą dyscyplinę pracy i lepsze przygotowanie legislacji. A jak będzie i jak długo, to czas pokaże.

❾ Martwi mnie powtórna obecność w Sejmie czerwonych i ciągła obecność PSL. Już w TVP widziałem, jak przy stole dyskutowało czterech gości, wśród których byli Kwiatkowski i Napieralski. Nie o tym marzyłem...

28 X – 3 XI

❶ Zorientowałem się, że zmienił się izraelski ambasador w Polsce. Poznałem po tym jak zakomunikował, że martwi go obecność Konfederacji w naszym Sejmie. A nie mógłby się pomartwić składem swojego parlamentu?

❷ Po raz kolejny sąd administracyjny wydał skandaliczne orzeczenie ws. zwrotu kamienicy. Skarżyli jak zwykle ci co kamienicę przejęli wraz z urzędem miejskim. Po raz kolejny sąd uznał, że komisja Weryfikacyjna jest niezgodna z prawem, czy coś. Znaczący stosując konstytucję wedle własnego uznania. A warto dodać, że chodziło o kamienicę na ul. Nabelaka...

❸ Inny sąd, normalny, ma zmienić skład, bo to się nie podoba sędziemu Żurkowi. Ma on stanąć przed dyscyplinarką, ale jako wybiegu użył niekonstytucyjności wyboru sędziów. Znowu działa zgodnie z konstytucją...

❹ Akcja *tęczowego piątku* okazała się sukcesem na facebooku, w realu klapą. Ale to nie powinno nikogo uspić, następnym razem dodadzą instagrama i tiktoka...

❺ Widziałem naocznie kilkunastoosobową głównie damską grupkę, manifestującą pod ministerstwem Edukacji. Policjantów zabezpieczających wejście do budynku było tylu, by całości zapewnić parytet płciowy. Zakładając oczywiście, że wszystkie widoczne kobiety tego dnia czuły się kobietami...

❻ Media żyją odwołaniem Schetyny. Jeśli o mnie chodzi, to najlepiej by było, gdyby PO wymieniła Schetynę na Lubnałera. Ona ma szczęśliwą rękę w wyprowadzaniu sztandaru...

❼ Złożono mnóstwo protestów wyborczych, SN wypowie się które i jak będzie uwzględniał. Schetyna w Strasburgu w Radzie Europy (OBWE) zaapelował o przysłanie misji nadzorującej ponowne przeliczanie głosów. Boi się biedaczek, że Kaczyński z Błaszczakiem sami przeliczą i wyjdzie im sto procent...

❽ Wcześniej Biedroń w euro-parlamencie nakłamał o wprowadzanej w Polsce ustawie wyrzucającej edukację seksualną ze szkół. Jak do tego dołożymy Spurek i Gersdorf, to widać jak bardzo szkodzą naszemu wizerunkowi na świecie. Szkodzą też sobie, ale o nich nikt nie będzie pamiętał...

❾ Ogłoszono też jedną dobrą wiadomość: kardynał Wyszyński będzie beatyfikowany w czerwcu. Może dzięki temu ktoś coś usłyszy i przeczyta o Kardynale?

4 – 10 XI

❶ Niedawno białostoccy radni obywatelscy usunęli z nazwy ulicy Łupaszkę. *Rekomunikacja* nazw ulic rozpoczęła w Warszawie postępuje: właśnie obywatelscy z Żyrardowie postanowili uczcić jedność robotniczą i takim że mianem zastąpili patrona ulicy gen. Fieldorfa. Taki czerwony Halloween: PZPR wstaje z grobu...

❷ To i popularne pajacowanie (ostatnio pod domem Kaczyńskiego) pokazują wytyczo-

ne plany czteroletnie miejskiego proletariatu zgodne zresztą z planami międzynarodówki neomarksistowskiej...

❸ Nowy ambasador Izraela w Polsce przyznał, że Polska nie jest krajem antysemitycznym, że po prostu w kwestii przejawów antysemityzmu nie wyróżnia się niczym na tle innych krajów. To może ten ambasador pojechałby do Francji czy Niemiec i spróbował pochodzić po ulicach w mycce na głowie? Nie? Nie zaryzykuje? A przecież twierdzi, że tam jest tak samo jak w Polsce...

❹ W Warszawie miała miejsce filmowa akcja przerzutu łapówki z okna jednego samochodu do okna drugiego samochodu. CBA zdjęło na gorącym uczynku obu gości, dewelopera z Turcji i burmistrza Włoch. W tej transzy łapówki było dwieście tysięcy złotych. Obaj odmawiają zeznań. Wieść gminna niesie, że to zatrzymanie to dopiero początek. Będzie ciekawie...

❺ Burmistrz ten był z Platformy Obywatelskiej. Biedny ten prezydent miasta Czaśkoski, bo pech prześladowa go od początku kadencji...

❻ Na dodatek okazało się, że Warszawa dotuje szefa sieci seks szopów w ramach walki z AIDS i tego Czaśkoski też nie wiedział.

❼ Przecież jak on codziennie wraca do domu i pomyśli o tym co jest w biurze a co mogłoby być w Brukseli, to musi go szlag trafiać. Moim zdaniem jemu najbardziej zależy na zostaniu kandydatem obywatelskich na prezydenta kraju, bo tylko w ten sposób będzie mógł się uwolnić od tego szamba...

❽ A opozycja właśnie kandydata wybiera. SLD zaraz wskaże, PSL również, a w Platformie ścierają się zwolennicy Tuska i Schetyny. Ale nikt na głos nie mówi o Czaśkoskim. Pech.

❹ Wziąwszy pod uwagę ogłoszoną wysokość Tuskowej emerytury - trzydzieści tysięcy miesięcznie - nie widać powodu by musiałoby mu się chcieć. Lepiej by mu było usunąć Schetynę, wstawić swojego kandydata na prezydenta i mądrzyć się partią z tylnego siedzenia...

Będzie ciekawie...

11 – 17 XI

❶ Po powyborczym marazmie nagle przyspieszyło. Trybunał Konstytucyjny, Tusk i nowy rząd, że o drobnych sprawach opozycji, o senacie, o Spurku i wizach do Stanów nie ma co wspominać...

❷ Chociaż nie, o Spurku warto wspomnieć. Jak sobie człowiek pomyśli, że Spurek to były zastępca rpo, to na samą myśl pot człowieka oblewa. Ostatnio Suprek powiedział, że *nie ma feminizmu bez weganimizmu*. Zawsze podejrzewałem że ten cały feminizm to hubbug i zdaje się, że mamy dowód...

❸ Skoro wspominałem Spurka, warto zacytować nową myśl Petru. *Jestem przed ogłoszeniem tego co ogłoszę*. Zaraz sprawdziłem czy w „Historii filozofii” Tatarkiewicza widnieje Petru. Nie widnieje, potrzebny dodruk...

W tym miesiącu wiadomości „Razem w pracy” pochodzą z Niemiec, gdzie ostatnie dane DGB pokazują, że ucieczka pracodawców od rokowań zbiorowych („Tarifflucht”) prowadzi do ogromnych kosztów dla całego społeczeństwa ze względu na niższe dochody podatkowe, mniej składek na ubezpieczenie społeczne i zmniejszona siła nabywczą. Pracodawcy muszą wrócić do stołu przetargowego. Ich ucieczka od rokowań zbiorowych kosztuje pracowników i społeczeństwo ogromnie.

Dane DGB pokazują, że pracodawcy, którzy unikają rokowań zbiorowych, kosztują państwo niemieckie i jego pracowników miliardy, które można by zainwestować w infrastrukturę, edukację i zabezpieczenia społeczne.

Roczne straty wynoszą :

- Utrata siły nabywczej dla pracowników: 35,0 mld EUR

- Ubezpieczenia społeczne, zmniejszone płatności na rzecz państwa: 24,8 mld EUR

- Podatki dla kraju związkowego, landów i gmin 14,9 mld EUR.

Kampania „Razem w pracy” IndustriAll Europe dotycząca rokowań zbiorowych bada sytuację polityczną w Niemczech. Średnia stawka pracowników objętych układem zbiorowym wynosi 56 proc. Od lat 90. pracodawcy mają tendencję do unikania układów zbiorowych, ponieważ wielu z nich opuściło stowarzyszenie pracodawców lub zmieniło członkostwo na takie, które nie jest związane umową.

Główne niemieckie związki przemysłowe, takie jak IG Metall i IG BCE, pracują nad wzmocnieniem rokowań zbiorowych poprzez wzmocnienie siły związkowej. Doświadczenia z tym podejściem okazały się pozytywne. Firmy bez układu zbiorowego zostały doprowadzone do porozumienia (jako platforma) i / lub popchnięte do przyłączenia się do stowarzyszenia pracodawców. Firmy chcące odejść zostały zatrzymane w stowarzyszeniu pracodawców.

⊙ I wtedy PIS zaproponował trzy kandydatury do TK: Pawłowicz, Piotrowskiego i Chojnę-Duch. Ale zabalgotano na opozycji! A i po prawej wyważonej stronie również! Co do Pawłowicz jestem jak najbardziej za. Chociaż widziałbym ją jako prezes SN...

⊙ Co do pozostałych - skoro muszą, ja nie decyduję - ale zbyt długo byli (odpowiednio) w PZPR i w PSL...

⊙ Zmienacka Tusk udzielił krótkiej wypowiedzi, w której zrezygnował z kandydowania na urząd prezydenta. Bo jest obciążony bagażem trudnych, niepopularnych decyzji. Ciekawe, że nagle to do niego dotarło i ciekawe czy o tych samych myślimy...

⊙ Miał spore grono wyznawców. Nie na tyle spore by wygrać posadę prezydenta Tczewa, ale zawsze. Okazało się, że ich zdradził. Tak, zdradził. W tym Lisa i jego była druga żona...

⊙ I to świadczy o wyznawcach: głęboki zawód skłania do kategoriycznych wypo-

Niemcy są tylko jednym z wielu krajów w Europie, które borykają się z tą sytuacją. Dzięki kampanii „Razem w pracy” IndustriAll Europe pokazuje, jak w ciągu ostatnich dziesięcioleci układy zbiorowe były pod presją w większości krajów europejskich, co doprowadziło do wzrostu niski płac i niepewnej pracy. Skutki osłabienia rokowań zbiorowych w różnych krajach pokazujemy na interaktywnej mapie na naszej stronie kampanii. Dajemy także pracownikom możliwość wypowiedzenia się na temat korzyści wynikających z rokowań zbiorowych za pośrednictwem krótkich filmów z opiniami, takich jak ten z Maximo z Hiszpanii.

Niedopuszczalne jest, aby pracownicy i całe społeczeństwo co roku tracili miliardy euro na powodu ucieczki pracodawców od rokowań zbiorowych - powiedział Luc Triangle, Sekretarz Generalny IndustriAll Europe. **Pracodawcy nie mogą już odmawiać zasiadania przy stole negocjacyjnym. Muszą wziąć na siebie odpowiedzialność i uznać, że układy zbiorowe mogą również przynieść korzyści przedsiębiorstwom, tworząc równe warunki działania, dzięki którym firmy i gospodarki będą bardziej stabilne.**

Skupienie się na kampanii w październiku: pracownikom lepiej się przyłączyć do związku i negocjować wspólnie

Kampania rokowań zbiorowych IndustriAll Europe kupi się w tym miesiącu na opowieściach o zwykłych pracownikach i konkretnych sukcesach, które osiąga się dzięki rokowaniom zbiorowym. Ukierunkowane kampanie informacyjne będą organizowane przez naszych partnerów z materiałami wideo z referencjami i materiałami informacyjnymi opartymi na danych, aby podkreślić szczególne zalety pracowników objętych układem zbiorowym.

Lepiej jest dla pracowników, przystępując do związku i negocjując wspólnie. Wspólnie osiągamy lepszą płacę i warun-

wiedzi. Ale jak ich zdradził wcześniej, kiedy dał chodu do Brukseli (*Nie zmieniałem zdania. Nie wybieram się do Brukseli z własnymi ambicjami zawodowymi. Mam poczucie, że dużo roboty jeszcze przede mną w kraju*) i co gorsza Kopaczową zrobił premierem, to tego nie zauważyli...

⊙ Nowy rząd i nowe spekulacje. Wszyscy dopatrują się makiawelizmu w niemianowaniu ministra sportu, a mnie to nie rusza. Będzie jak będzie...

⊙ Nowy skład RM prostuje niektóre rzeczy, na oko prowadzi w kierunku systemu kanclerskiego. Sasin jako minister od spółek państwowych ma, jak sądzę, w imieniu PIS (bo przecież nie we własnym) rozsądzać spory między Ziobro, Gowinem i Morawieckim.

⊙ Będzie jak będzie, najbardziej ciekaw jestem przemówienia marszałka seniora Macierewicza. Bardzo mu kibicuję, żeby było wielkie. ■

<http://turybak.blogspot.com>

TOGETHER AT WORK

ki z korzyścią dla wszystkich. Korzyści z rokowań zbiorowych są dobrze udokumentowane w całej Europie. Firmy z układami zbiorowymi mają lepsze warunki w zakresie płac, premii, czasu pracy itp.

Rokowania zbiorowe promują równość i godne zatrudnienie. Daje wszędzie pozytywne efekty. Podczas gdy związki zawodowe starają się zapewnić, aby nikt nie został pominięty, istnieje również znacząca premia związkowa: członkowie związków często cieszą się lepszymi warunkami niż pracownicy niezrzeszeni.

Oto kilka przykładów z wybranych krajów w różnych częściach Europy:

Republika Czeska: * Członkowie związków zawodowych OS KOVO w sektorze metalowym zarabiają o 15% więcej dzięki swojemu układowi zbiorowemu (oznacza to dodatkowe 200 euro miesięcznie dzięki rokowaniom zbiorowym). Ta różnica płac po trzech latach narastałaby do około 6700 euro, co wystarczy na zakup małego samochodu.

* Różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn są mniejsze w firmach z układami zbiorowymi. W 2018 r. Różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn wyniosła 26,0% w firmach z układami zbiorowymi i 23,1% w firmach bez układów zbiorowych.

* Czas pracy jest również o 55 godzin krótszy w ciągu roku, co stanowi różnicę dla siedmiu zmian. W latach 2016–2018 pracownik objęty układem zbiorowym pracował o 154,8 godziny mniej, co stanowi 20,5 zmiany, czyli prawie cały miesiąc kalendarzowy.

Dania: * Członkowie związków zawodowych CO-industri mają o 25% więcej korzyści, które obejmują różnicę płac, krótsze godziny pracy i inne korzyści w firmach z układami zbiorowymi.

Niemcy: * Dane z IG Metall pokazują, że w firmach bez układów zbiorowych płace są średnio o 24% niższe.

* W przypadku pracowników niewykwalifikowanych różnica jest nawet o 32% mniejsza w przypadku osób bez układu zbiorowego.

* Godziny pracy są również o 14% dłuższe w przypadku osób nieobjętych umową.

Wielka Brytania: * Członkowie związków zawodowych UNITE zarabiają średnio 10% więcej niż osoby niebędące członkami.

„Lepiej jest dla pracowników, przystępując do związku i negocjując wspólnie. Tylko razem możemy wygrać lepszą płacę i warunki z korzyścią dla wszystkich” stwierdza Luc Triangle, Sekretarz Generalny IndustriAll Europe. „Podnoszenie świadomości pracowników na temat korzyści wynikających z rokowań zbiorowych, zwiększanie członkostwa w związkach i wzmocnianie związków zawodowych są zatem głównymi celami naszej kampanii. ■

Ośrodek Ziemowit to oprócz Hyrne-go w Zakopanem i Savoy w Spale trzeci odzyskany ośrodek, który obecnie jest naszą (NSZZ Solidarność) własnością.

Ziemowit to bardzo duży kompleks hotelowy z basenem, położony na wzgórzu w bardzo atrakcyjnym miejscu u stóp Gór Opawskich. Sądzę, że warto organizować tam posiedzenia rad Sekcji czy Sekretariatu a nawet Zebrania delegatów czy Kongres. Z przekazanej informacji wynika, że można liczyć na 10% zniżki.

Co do programu obrad Komisji Krajowej, to w pierwszej wersji był punkt dotyczący Zasady finansowania przewodniczących Sekretariatów Branżowych. W tym punkcie miała być omawiana sytuacja naszego Sekretariatu.

Przypomnę, że po 7 latach Prezydium dopatrzyło się, że przekazywanie wynagrodzenia przeznaczonego na zatrudnienie przewodniczącego, na konto Sekretariatu, gdy przewodniczący jest na etacie u macierzystego pracodawcy, jest niezgodne z ustawą finansową. Dwa miesiące temu wstrzymano nam to finansowanie. Po wielu moich rozmowach z wiceprzewodniczącym ds. branż, po piśmie wystosowanym przeze mnie do Prezydium KK i ostatecznie po rozmowach z Prezydium KK tuż przed obradami w Jarnołtówku, udało się uzgodnić wyjście z sytuacji i punkt zdjęto z obrad a finanse będą przekazywane na Sekretariat.

Dużą część obrad zajął punkt obrad dotyczący rozwoju związku. Oprócz przedstawienia nowych założeń działań dotyczących rozwoju związku przez Prezydium KK, miała miejsce długa bardzo dyskusja. Do tej pory Komisja Krajowa zatrudniała osoby zajmujące się rozwojem związku. Według nowej propozycji te osoby oraz inne, będą zatrudniane przez Regiony (minimum dwie osoby). KK będzie przekazywać środki finansowe na wynagrodzenia tych osób. Oprócz tych środków finansowych na wynagrodzenia będą Regiony przekazywać również środki z tzw. funduszu wspierania statutowych zadań związku.

Najbardziej kontrowersyjną propozycją zmian w tym temacie była propozycja podzielenia a właściwie połączenia Regionów na 10 tzw. Makroregionów. Ten podział na 10 Makroregionów moim zdaniem jest dość dziwny i chyba lepsza byłaby propozycja podziału (połączenia) Regionów na 15 Makroregionów zgodnie z podziałem administracyjnym na województwa. Byłaby to droga do przyszłościowego przystosowania Regionów do mapy administracyjnej Regionów, no ale tak się nie stało.

Po długiej dyskusji można było wywnioskować, że szefowie Regionów generalnie zaakceptują przedstawioną propozycję zatrudnienia osób ds. rozwoju związku i zgodzą się na połączenie w tej sprawie w tzw. Makroregiony.

Komisja Krajowa w Jarnołtówku

W dniach 15-16 października 2019 w Ośrodku Wczasowo-Rehabilitacyjnym Ziemowit w Jarnołtówku odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej.

W dalszym punkcie obrad KK przyjęła uchwałę w sprawie interpretacji §1ust.1pkt1a uchwały nr.5 XIX KZD w sprawie działalności finansowej związku (uchwała w załączniku). Uchwała ta została podjęta w związku z decyzją Rządu o zwolnieniu z podatku osób do 26 roku życia. Zwolnienie z podatku nie oznacza zwolnienia z płacenia składek członkowskich i właściwie tego dotyczy ta uchwała.

Członkowie KK przyjęli również stanowisko w sprawie łamania praw pracowników w firmie GenpactPL Sp. z o.o. w Krakowie (stanowisko w załączniku). Pracodawca w tej firmie zwolnił dyscyplinarnie trzech działaczy związkowych.

Komisja Krajowa zwróci się do Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego o nadzór nad sprawami dot. bezprawnego

dyscyplinarnego zwolnienia trzech liderów „Solidarności” w krakowskim Genpact PL Sp. z o.o.

Po tych punktach obrad członkowie KK wysłuchali informacji z prac Prezydium KK, zespołów KK, RDS (Rada Dialogu Społecznego), ROP (Rada Ochrony Pracy) oraz informacji z Sekretariatów i Regionów.

Bardzo mocno podkreślano bardzo słaby wynik w realizacji uchwały KZD dotyczącej elektronicznej legitymacji członkowskiej. Niestety do tej pory tylko 165 000 członków związku posiada tę legitymację. Przypomnę, że legitymacje elektroniczne wymagane są przy uzyskaniu niektórych niżek tj. w PZU w Lotosie i innych. ■

Mirosław Miara

Na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie odbyło się 21 października 2019 r. coroczne seminarium „Strategia Ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej: błyskawiczna operacja czy długi marsz?”. Tydzień wcześniej, przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” zadeklarował, że ratyfikacja ZEKS pozostaje priorytetem dla związku.

Była to III edycja seminarium, które jest organizowane corocznie w rzadko spotykanej formule debaty: związkowców (NSZZ „Solidarność”) i naukowców (uniwersyteckie ośrodki prawa pracy). Spotkanie zorganizowane zostało przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” oraz Katedrę Prawa Pracy i Polityki Społecznej UJ. W wywiadzie dla Tygodnika Solidarność, który ukazał się tydzień przed seminarium Piotr Duda wskazał, że ratyfikacja Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej jest konieczna aby pracownicy mieli poczucie zabezpieczenia swoich praw na przyszłość, niezależnie od tego jakiej ideologicznej opcji będą rządzili w naszym kraju.

Spotkanie otworzyli: dr Marcin Wujczyk (UJ), Jerzy Jaworski, zastępca przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność” oraz Wojciech Grzeszek, przewodniczący Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”. Podczas pierwszego panelu dr hab. Łukasz Pisarczyk z Uniwersytetu Warszawskiego analizował prawo do rokowań zbiorowych. Prelegent skoncentrował się na problematyce objęcia prawa do rokowań osób nie będących klasycznymi pracownikami oraz „zderzeniu” norm prawnych wynikających z prawa Rady Europy i prawa unijnego. Kolejną prelegentką, dr Anna Reda Ciszewska z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, omówiła zagadnienia związane z rekompensatą pracy w godzinach nadliczbowych. Jest to problematyka kluczowa ze względu na negatywne konkluzje które otrzymuje Polska w związku z ratyfikowanym art. 4 EKS.

Kolejny panel dotyczył pytania czy w obecnych warunkach ekonomicznych (pogłębiających się nierówności dochodowych czy spadku udziału płac w PKB) EKS/ZEKS zachowuje swoje znaczenie. Dalsze panele poświęcone były kwestiom ubezpieczeniowym oraz zakresowi podmiotu wemu ZEKS.

Seminarium pozwoliło także na wyrażenie opinii partnerów społecznych. Katarzyna Duda (OPZZ) wskazała na rolę zamówień publicznych jako narzędzia poprzez które państwo bezpośrednio może oddziaływać na godne warunki pracy. Rober Lisicki (Konfederacja Lewiatan) zwrócił uwagę, że zdystansowanie pracodawców wobec idei ratyfikacji ZEKS wynika z trudności oszacowania kosztów i przewidzenia przy pomocy jakich narzędzi rząd postanowi dostosować stan prawny i praktykę do wymogów Karty. Ważny głos padł z ust przedstawiciela Rzecznika Praw Obywatelskich Lesława Nawackiego (dyrektor Zespołu Prawa Pracy i Zabezpieczenia Społecznego RPO) wskazującego na za-

Zrewidowana Europejska Karta Społeczna: wciąż walczymy o ratyfikację!

Piotr Duda wskazał, że ratyfikacja Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej jest konieczna aby pracownicy mieli poczucie zabezpieczenia swoich praw na przyszłość, niezależnie od tego jakiej ideologicznej opcji będą rządzili w naszym kraju.

niepokojenie stanowiskiem Prokuratora Generalnego (wyrażonego do wniosku RPO K20/15) negującego rolę Europejskiego Komitetu Praw Społecznych. Grażyna Wereszczyńska, dyrektorka Biura Dialogu i Korespondencji Kancelarii Prezydenta RP wskazała, że ośrodek prezydencki i doradcy Prezydenta RP skłaniają się do stopniowych działań które w dłuższej perspektywie czasowej mogłyby doprowadzić do zgodności polskiego prawa z ZEKS.

Jako działanie inspirowane przez prezydenta RP idące w tym kierunku wskazała na stworzenie regulacji dotyczącej centrów usług społecznych. - Związki zawodowe nie mogą ustać w działaniach które przypominająby stronie rządowej o konieczności ratyfikacji ZEKS oraz Protokołu o skardze zbiorowej – komentuje Barbara Surdykowska, organizatorka seminarium z ramienia

NSZZ Solidarność. - Działania te trzeba podejmować nie tylko z myślą o polskim świecie pracy ale całościowym wzmocnieniu społecznego wymiaru działań Rady Europy. Większa liczba ratyfikacji i sprawny system kontroli przyjętych na siebie przez państwa zobowiązań, wzmacnia samą ideę społecznych praw człowieka – dodaje ekspertka.

Miałem przyjemność uczestniczenia w tym seminarium. Wydarzenie dość ciekawe dla mnie, szczególnie w pierwszej części dotyczącej rokowań zbiorowych. Po każdym panelu była możliwość zabierania głosu z sali. Osobiście również skorzystałem z tej możliwości, kierując pytanie do Pana dr hab. Łukasza Pisarczyka z Uniwersytetu Warszawskiego w sprawie możliwości zmian ustawowych zachęcających do rokowań zbiorowych. **Mirosław Miara**

Together at Work” (Razem w Pracy), to hasło kampanii, którą we wrześniu rozpoczęła konfederacja europejskich związków zawodowych IndustriALL European. Konfederacja skupia ponad 8 milionów członków z europejskich organizacji związkowych z branży chemicznej, górnictwa, metalowej, energetycznej oraz przemysłu lekkiego (odzieżowy, obuwniczy). Członkami IndustriALL European są Krajowe Sekretariaty: Górnictwa i Energetyki, Metalowców oraz Chemii NSZZ Solidarność.

Kampania Together at Work będzie prowadzona przez siedem miesięcy przez wszystkie organizacje europejskie zrzeszone w IndustriALL European. Będzie składać się z siedmiu odrębnych paneli skierowanych do różnych odbiorców. Podczas kryzysu gospodarczego jaki miał miejsce po 2008 roku w wielu państwach Unii Europejskiej znacznie spadła ilość zawieranych branżowych układów zbiorowych pracy.

Układy zbiorowe były stale atakowane przez rządy państw europejskich oraz instytucje europejskie, jako środek uniemożliwiający obniżanie płac i odbudowywanie rentowności.

- Doprowadziło to do wzrostu liczby indywidualnych umów o pracę, które uniemożliwiają pracownikom grupowe działania i sprzeciwianie się ich zapisom,

- Spowodowało wzrost liczby niestandardowych form zatrudnienia i wzrost ubóstwa pracowników,

- Stworzyło błędne koło, gdzie niższy zasięg negocjacji zbiorowych podważa siłę związków zawodowych do działania w sprawie zarobków i warunków pracy dla wszystkich pracowników w społeczeństwie,

- Napędza wzrost nierówności ponieważ pracownicy nie dysponują połączonymi siłami, żeby zapewnić równy podział dóbr,

- Ogranicza społeczną spójność i zagraża przyszłości naszych systemów zabezpieczenia społecznego, ponieważ pracownicy mają mniej pieniędzy, a pracodawcy już nie muszą angażować wystarczających środków, aby zapewnić godziwe zarobki.

IndustriALL European chce podjąć wspólny wysiłek, aby podkreślić rolę branżowych układów zbiorowych pracy, możliwość negocjowania i zagwarantowania dobrych płac i warunków pracy, a także budować bardziej sprawiedliwe społeczeństwa dla wszystkich. Negocjacje na poziomie sektorowym mają zasadnicze znaczenie dla zmniejszenia nadmiernej nierówności, zapewniają równe wynagrodzenie i równe traktowanie pracowników w tym samym sektorze. To z tych powodów zdecydowano rozpocząć tę kampanię.

Głównym celem kampanii jest wykazanie pozytywnego wpływu negocjacji zbiorowych, wspieranych przez silne związki zawodowe, dla polepszenia życia pracowników.

IndustriALL European chce podjąć wspólny wysiłek, aby podkreślić rolę branżowych układów zbiorowych pracy, możliwość negocjowania i zagwarantowania dobrych płac i warunków pracy, a także budować bardziej sprawiedliwe społeczeństwa dla wszystkich. Głównym celem kampanii jest wykazanie pozytywnego wpływu negocjacji zbiorowych, wspieranych przez silne związki zawodowe, dla polepszenia życia pracowników. Jest to kampania dotycząca budowania siły pracowników i siły związków zawodowych w miejscu pracy, pisze Mirosław Miara - przewodniczący Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”. Skróć artykuł mogliśmy niedawno przeczytać w „Tygodniku Solidarność”.

Komunikaty kampanii skupią się na opowiadaniu prawdziwych historii wykorzystujących konkretne przykłady działań i negocjacji związków zawodowych w celu przekazania szerszych informacji, które będą rozpowszechniane w danym miesiącu.

Głównymi celami kampanii będą sami pracownicy z drugorzędną grupą docelową pracodawców i decydentów. Większość materiałów kampanii będzie skierowana do pracowników, zarówno ogólnie, jak i do określonych grup jak kobiety lub młodzi ludzie. Te specyficzne grupy mają doświadczenia w pracy, które są nieusuwalnie związane z przynależnością do jednej z tych grup: zwiększona niepewność, dyskryminacja, nierówność płci, godzenie pracy z opieką nad dziećmi. Kampania będzie zwracać się bezpośrednio do tych grup, za pomocą przykładów i historii, które są dla nich istotne.

Jest to kampania dotycząca budowania siły pracowników i siły związków zawodowych w miejscu pracy. Będą również materiały skupione na pracodawcach, decydentach i społeczeństwie w całości, ale to będzie pełniło rolę wspierającą w głównym przesłaniu. Aby kampania była skuteczna, wszystkie organizacje związkowe powinny używać, dostosowywać i rozpowszechniać materiały

kampanii w miejscu pracy i wśród swoich członków. Dla każdej z siedmiu części kampanii będą przygotowane konkretne materiały i komunikaty. Organizacje związkowe z poszczególnych państw będą mogły dostosować materiały do własnych potrzeb lub tworzyć własne.

GŁÓWNE PRZESŁANIA KAMPANII:

Solidarność jest podstawą negocjacji zbiorowych

Kiedy jesteśmy odizolowani w pracy, wszyscy przegrywamy. Zamiast tego, powinniśmy dążyć do modelu zbiorowego opartego na solidarności, współpracy i współpracy na rzecz wspólnych celów. Stykając się z coraz bardziej spolaryzowanym społeczeństwem, które przeciwstawia sobie różne grupy, walczymy o solidarność.

Organizacja miejsca pracy budowana na wspólnych doświadczeniach pracowników.

Chcemy zastanowić się i wykorzystać ludzkie doświadczenie w pracy - to nie jest tylko rzecz, która określa nas, ale nasze wynagrodzenie, warunki i przyjemność z pracy mają ogromny wpływ na całość naszego życia. To znaczy, że dobre płace i warunki pracy, zabezpieczone przez układowe porozumienia, stanowią podstawę dobrej jakości życia pracowników oraz poczucie sprawiedliwości i uczestnictwa w społeczeństwie jako całości.

Układy zbiorowe to konkretne wyrażenie solidarności w pracy

Zbiorowe negocjacje to najlepszy sposób na zapewnienie przyzwoitego poziomu życia ludzi pracy i uczciwe społeczeństwo dla wszystkich. To także daje siłę normalnym ludziom, którzy mogą działać w swoim własnym interesie, łącząc się.

Negocjacje zbiorowe zostały celowo podważone, aby zrealizować program oszczędnościowy i przywrócić rentowność dla biznesu kosztem pracowników. W całej Europie zasięg układów zbiorowych został zmniejszony, a struktury zdemontowane po to, żeby kryzys został opłacony przez pracowników.

Negocjacje zbiorowe przynoszą korzyści społeczeństwu jako całości, nie tylko pracownikom, którzy zyskują na umowach. Poprzez zmniejszenie nierówności, zwiększenie siły nabywczej i zapewnienie uczestnictwa w życiu zawodowym, układy zbiorowe przynoszą szersze dobro społeczne dla gospodarki i demokracji.

Negocjacje zbiorowe to kluczowe narzędzie dla uczciwej transformacji przemysłu.

Jeśli w ogóle mamy w UE zająć się dekarbonizacją przemysłu, transformacją energetyczną i cyfryzacją, to poprzez negocjacje zbiorowe, aby upewnić się, że tworzymy miejsca pracy, a nie je niszcymy i podnosimy standard życia, a nie obniżamy go.

Z komunikatów kampanii płynie główne hasło. Przyjmie ono formę logo, które będzie używane we wszystkich elementach kampanii (zdjęcia, wideo, media społecznościowe, publikacje itp.) i będzie można je łatwo dostosować do każdej docelowej kampanii przy jednoczesnym zachowaniu wspólnego przekazu i identyfikacji wizualnej między oddzielnymi wątkami.

Hasło będzie w języku angielskim dla wszystkich wersji językowych, aby stworzyć poczucie podobieństwa między krajami, jak również między sektorami. Jego prostotę będzie łatwo zrozumieć w całej Europie.

Ponieważ kampania będzie oparta na konkretnych przykładach i prawdziwych historiach, nie będzie słów, które być może znaczą wiele dla osób mocno zaangażowanych w politykę związkową, ale mogą nie być jasne dla przeciętnego pracownika. Dlatego zdecydowano się na proste hasło, które towarzyszyć będzie całej kampanii: „**TOGETHER AT WORK**”.

Kampania została podzielona na siedem mini-kampanii, z których każda trwa jeden miesiąc. Każda z nich będzie skierowana do określonej grupy, z określonym zestawem wiadomości jednocześnie rozpowszechniając i wzmacniając główne komunikaty kampanii. Co miesiąc będzie dostarczany kalendarz mediów społecznościowych z materiałami dotyczącymi kampanii do opublikowania i dzielenia się nimi na portalach społecznościowych.

I Etap: 16 września do 13 października - Rozpoczęcie kampanii

W dniu 26 września 2019 r. w sali konferencyjnej Hotelu Renaissance mieszczącego się naprzeciw Parlamentu Europejskiego, odbyła się inauguracja kampanii „Together at work”. W spotkaniu inauguracyjnym wzięli udział posłowie do Parlamentu Europejskiego z całego spektrum politycznego, przedstawiciele prezydencji fińskiej i Komisji Europejskiej. Obecni byli także pracownicy, liderzy związków zawodowych i przedstawiciele pracodawców z całej Europy. Nie zabrakło również przedstawicieli NSZZ Solidarność z Krajowych Sekretariatów Górnictwa i Energetyki, Metalowców oraz Chemii, mieliśmy również możliwość zabrania głosu i przedstawienia sytuacji w Polsce w temacie branżowych układów zbiorowych pracy.

Luc Triangle, Sekretarz Generalny IndustriAll European, otwierając spotkanie, powiedział: „Zbyt często dyskusje na temat poziomu życia ignorują negocjacje zbiorowe, usuwając pośrednictwo pracowników w polepszaniu własnego życia. Ta kampania ma na celu zaradzenie temu poprzez umiejscowienie pracowników na pierwszym planie. W ciągu ostatnich dziesięcioleci układy zbiorowe uległy erozji w całej Europie. Po kryzysie, który rozpoczął się w 2008 r., zarówno rządy krajowe, jak i instytucje europejskie świadomie zaatakowały układy zbiorowe. To spowodowało, że wielu pracowników nie mogło się bronić i doprowadziło do wzrostu niepewnej pracy i ubóstwa pracujących. To się musi skończyć. Pracodawcy, szczególnie w Europie Wschodniej, muszą usiąść przy stole negocjacyjnym. Rządy i Komisja Europejska muszą przestać wspierać polityki podważające negocjacje zbiorowe, takie jak narzucanie reprezentatywności lub ogranicza-

nie ich tylko do poziomu przedsiębiorstwa”. Po premierze kampanii, celem jest utrzymanie tempa kampanii do połowy października za pomocą działań w mediach społecznościowych skierowanych do eurodeputowanych z prośbą o wsparcie kampanii.

WYDARZENIE INICJUJĄCE KAMPANIĘ MATRZY CELE:

- Trafienie z opowieściami pracowników do serc polityków europejskich,
- Podniesienie świadomości wśród nowo wybranego parlamentu europejskiego na temat potrzeby politycznego wsparcia dla układów zbiorowych,
- Promowanie krótkich politycznych wystąpień, jako programu działania na poziomie krajowym i europejskim.

Impreza inauguracyjna zbiegła się z czasem z rozpoczęciem kampanii wideo, która wykorzystuje doświadczenia pracowników dotyczące organizowania, walki i negocjacji w celu przekazania głównego przesłania kampanii.

Układy zbiorowe są niezbędne do podniesienia standardów życia pracowników i budowania lepszego i sprawliwszego społeczeństwa dla wszystkich.

Od czasu kryzysu układy zbiorowe i władza związkowa zostały celowo osłabione, a w niektórych miejscach zlikwidowano je całkowicie, aby wprowadzić program oszczędnościowy. To musi zostać zmienione.

IndustriAll i jego podmioty stowarzyszone będą prowadzić kampanię przez następne siedem miesięcy podkreślając, w jaki sposób układy zbiorowe przynoszą korzyści różnym grupom i opowiadają prawdziwe historie osób, które na nich skorzystały.

Organizacje związkowe powinny na tym etapie:

- **PODZIELIĆ SIĘ W MEDIACH SPOŁECZNOŚCIOWYCH** materiałami, postami czy tweetami promującymi wydarzenie,
- **PROMOWAĆ KAMPANIĘ** w mediach społecznościowych i zachęcać zwolenników do śledzenia @industriAll_EU, Twitter i @industriAllEU na Facebooku,
- **WYŚLAĆ PRZEDSTAWICIELA** na inaugurację kampanii w Brukseli
- **ZAMIEŚCIĆ INFORMACJE** o kampanii w czasopiśmie i publikacjach związkowych,
- **PRZETŁUMACZYĆ, WYDRUKOWAĆ I DYSTYBUOWAĆ** krótkie, polityczne oświadczenia.
- **Dotrzeć do krajowych Europarlamentarzystów** z prośbą o wsparcie kampanii w mediach społecznościowych.

II Etap: 14 października do 15 listopada - Kampania pracowników

Kampania przeniesie się do miejsc pracy i zacznie łączyć prawdziwe historie pracowników z historiami pracowników w innych miejscach, którzy mają podobne doświadczenia.

W tym okresie kampania koncentruje się na historiach zwykłych pracowników i przekazuje pozytywne wiadomości o ich zwycięstwach i osiągnięciach dzięki negocjacjom zbiorowym.

zowanej i dobrze wynagradzanej siły roboczej - jak również referencje pracodawców na temat tego, dlaczego wspierają układy zbiorowe.

Przesłanie: Kiedy pracownicy mają

Przesłanie tego etapu: Przystępując do związku i mobilizując się razem, możemy wygrać lepszą płacę i warunki.

Problemy, które mamy w miejscu pracy, są podobne do tych, których doświadczają koledzy i inni pracownicy w całej Europie. Solidarność nie jest tylko miłym słowem – to jest sposób na to, żeby szefowie traktowali nas dobrze i płacili nam wystarczająco na tyle, żeby prowadzić godne życie.

SŁOGANEM W TYM MIESIĄCU BĘDZIE: ORGANIZOWANIE SIĘ RAZEM W PRACY

Organizacje związkowe powinny na tym etapie:

- WYKORZYSTAĆ PLAKATY I ULOTKI w miejscach pracy, aby porozmawiać z pracownikami o tym, czego chcą od ich układu zbiorowego i powiedzieć o korzyściach, jakie mają ci, którzy już z niego korzystają. To potencjalna rekrutacja do związków i narzędzie do zatrzymania członków.

- UDOSTĘPNIĆ VIDEO Z WYWIADAMI na mediach społecznościowych.

- UDOSTĘPNIĆ inne materiały społecznościowe, takie jak GIF-y i zdjęcia i dalej promować kampanię w oparciu o własne materiały.

- Przekazać do IndustriALL, co działa i jakie opinie otrzymaliśmy z miejsc pracy.

- WYŚLAĆ ZDJĘCIA I ŚWIADECTWA do IndustriALL z akcji, które zorganizowano, aby umieścić je na interaktywnej mapie.

- OPUBLIKOWAĆ ARTYKUŁ ZWIĄZANY Z TEMATYKĄ w tym miesiącu w prasie ogólnej lub związkowej.

III Etap: 18 listopada do 15 grudnia – Kampania pracodawców

Ten miesiąc będzie nieco inny niż reszta kampanii. Celem jest podniesienie świadomości wśród pracodawców na temat korzyści, jakie negocjacje zbiorowe mogą wnieść do ich działalności oraz dla społeczeństwa jako całości. Pojawiają się materiały dyskusyjne - fakty, liczby i raporty pokazujące zalety zadowolonej, zaangażowanej i dobrze wynagradzanej siły roboczej - jak również referencje pracodawców na temat tego, dlaczego wspierają układy zbiorowe.

prawo głosu i mogą być częścią firm, w których pracują, to jest to dobre i dla nich i dla firm, które odnoszą więcej korzyści z produktywności siły roboczej.

SŁOGAN W TYM MIESIĄCU: NEGOCJOWANIE RAZEM W PRACY

Organizacje związkowe powinny na tym etapie:

- SKONTAKTOWAĆ SIĘ z federacją pracodawców i zaproponować spotkanie, żeby porozmawiać o treści raportu.

- POPROSIĆ federację pracodawców o udostępnianie materiałów w mediach społecznościowych.

- PROMOWAĆ informacje na swoich własnych portalach społecznościowych.

- PRZEKAZAĆ INFORMACJE o reakcjach i wynikach do IndustriALL.

- OPUBLIKOWAĆ ARTYKUŁY podkreślające zalety UKŁADÓW ZBIOROWYCH dla pracodawców i ogółu społeczeństwa w prasie, przy użyciu argumentów z naszego raportu.

IV Etap: 16 grudnia do 3 stycznia – Nowy rok, nowy układ w pracy

Ten dwutygodniowy okres wyznacza półmetek kampanii, a wraz ze zbliżającym się okresem świątecznym daje możliwość ponownego wykorzystania niektórych materiałów z ostatnich trzech miesięcy i wzmacnia centralne komunikaty kampanii. Warto spojrzeć wstecz na 2019 r., podkreślając niektóre zwycięstwa w zawieraniu układów zbiorowych. Po tym nastąpi okres nowego roku, który przekazuje cele i nadzieje na rok 2020.

Organizacje związkowe powinny na tym etapie:

- To dobra okazja do WYŚWIETLENIA DOWOLNEGO MATERIAŁU WIDEO LUB FOTOGRAFICZNEGO, który partnerzy wyprodukowali podczas kampanii. Można wysłać wszystko do IndustriALL i zostanie umieszczone w mediach społecznościowych w ramach retrospektywy.

- OPUBLIKOWAĆ ARTYKUŁ w swojej

gazecie związkowej lub newsletterze opisując i oceniając pierwsze trzy miesiące kampanii zarówno w Europie, jak i we własnym kraju.

- UDOSTĘPNIĆ materiały z @industrial_EU i IndustriAll Facebook i Instagram.

- UMIESZCZAĆ POSTY na Facebooku i Instagramie pokazując cele związku na rok 2020 przy użyciu #TogetherAtWork.

V Etap: 13 stycznia do 7 lutego - Kampania młodych pracowników

Ta mini kampania jest pierwszą, która poradzi sobie z konkretnymi wyzwaniami, przed którymi stoi dana osoba z konkretnej demograficznej grupy pracowników. Młodzi pracownicy stają przed szczególnymi wyzwaniami, nie tylko takimi, jak narażenie na niepewne umowy. Ponoszą również ciężar wysokiego bezrobocia po kryzysie oraz szczególnie są dotknięci brakiem układów zbiorowych w ciągu ostatniej dekady. W wielu krajach zatrudniono młodszych pracowników na umowach, które nie są chronione układami zbiorowymi i na znacznie gorszych warunkach pracy i wynagrodzeń niż poprzedni pracownicy.

Podobnie jak kampania pracownicza w październiku, okres ten daje możliwość adaptacji i korzystania z materiałów kampanii do bezpośredniego przeniesienia do miejsc pracy. Zdjęcia, filmy i świadectwa będą zaprojektowane tak, aby poruszyć kwestie, które mają miejsce w całej Europie, takie jak nadużywanie umów na czas określony lub niskie wynagrodzenia. Można ich będzie użyć do rozpoczęcia rozmowy na temat tego, czym są te problemy i jak je naprawić.

Przesłanie: Niepewność pracy przybiera różne formy: niskie płace, niepewne umowy, fikcyjne samozatrudnienie, nieregularne godziny pracy lub za mało godzin.

Ma to szczególnie wpływ na młodszych ludzi, ale wpływa również na pogorszenie warunków pracy starszych pracowników, zwłaszcza gdy muszą zmienić pracę.

Odpowiedzią są układy zbiorowe, w których pracownicy mogą wykorzystać swoją połączoną siłę wygrywając większe bezpieczeństwo dla wszystkich pracowników.

SŁOGAN W TYM MIESIĄCU: NASZA PRZYSZŁOŚĆ RAZEM W PRACY

Organizacje związkowe powinny na tym etapie:

- PROWADZIĆ KAMPANIĘ WSPÓLNIE ZE SWOJĄ SIECIĄ MŁODYCH. Przedyskutować, w jaki sposób mogą to wykorzystać i jak mogą pomóc w kampanii.

- TLUMACZYĆ I ADAPTOWAĆ plakaty i ulotki.

- UŻYWAĆ PLAKATÓW, ULOTEK dla organizowania działań we współpracy z młodymi członkami. Mogą oni też tworzyć własne materiały wykorzystując styl kampanii.

- UDOSTĘPNIĆ VIDEO Z WYWIADAMI na portalach społecznościowych, w szczególności na Instagramie. Zachęcaj młodych członków do robienia tego samego

- FILMOWAĆ członków opowiadających o swoich doświadczeniach związanych

z niepewnością pracy, bycie młodym członkiem związku oraz układami zbiorowymi.

VI Etap: 10 lutego do 8 marca- Kampania kobiety, jako pracownicy

Miesiąc podkreślający specyficzne wyzwania, przed którymi stoją kobiety i korzyści płynące z układów zbiorowych dla kobiet. Czas kampanii zbiega się z Międzynarodowym Dniem Kobiet.

Przesłanie: Negocjacje zbiorowe mają kluczowe znaczenie dla ochrony równowagi między życiem zawodowym a prywatnym i wykorzystania tego przez każdą osobę, niezależnie od płci. Każdy powinien mieć dostęp do wysokiej jakości zatrudnienia.

Spółczesność, o które walczymy, to społeczeństwo, w którym opieka i praca w domu są dzielone równo między mężczyznami i kobietami oraz między rodzinami, firmami i sektorem publicznym. Opieka nad osobami zależnymi powinna być zadaniem, które angażuje nas wszystkich. Układy zbiorowe są niezbędnym narzędziem eliminowania przemocy wobec kobiety. Tam, gdzie kobiety są ofiarami przemocy w domu, albo są nękaną w miejscu pracy, najlepszym rozwiązaniem są układy zbiorowe, które dają im ochronę i bezpieczeństwo zarówno w pracy, jak i poza nią. Wreszcie, negocjacje zbiorowe są najlepszą gwarancją równości, nie tylko w dostępie do zatrudnienia, ale także podczas rozwoju kariery kobiet. Zapewniając równość wynagrodzenia i egzekwowanie praw pracowniczych, kobiety korzystają z możliwości postępu w wybranej dziedzinie.

SŁOGAN W TYM MIESIĄCU: KOBIECY RAZEM W PRACY

Organizacje związkowe powinny na tym etapie:

- ⊕ Przedyskutować, w jaki sposób można wykorzystać obchody Międzynarodowego Dnia Kobiet w kampanii.
- ⊕ UŻYWAĆ PLAKATÓW, ULOTEK I INFORMACJI do działań wspólnie z kobietami i na rzecz kobiet pracowników. Można tworzyć własne materiały w stylu kampanii.
- ⊕ UDOSTĘPNIĆ VIDEO Z WYWIADAMI na portalach społecznościowych. Zachęcić swoich członków do zrobienia tego samego.

VII Etap: 9 marca do 31 marca - Europejski tydzień działań

Ten miesiąc będzie kulminacją dotychczasowej kampanii. Będzie skupiony wokół tygodnia różnych działań w ramach kampanii w całej Europie pod koniec marca. Nadchodzące tygodnie zostaną wykorzystywane do promowania i rozpowszechniania wszystkich podjętych działań.

Oprócz akcji, która odbędzie się w Brukseli, wszystkie organizacje zrzeszone są zachęcane do organizowania imprez w ich własnym kraju. Mogą one przybierać różne formy: demonstracji, zgromadzeń w miejscu pracy, akcji rekrutacyjnych, rajdów itp.

Kampania „Together at work” już się rozpoczęła, jesteśmy praktycznie w drugim etapie jej trwania. Krajowe Sekretariaty Górnictwa i Energetyki, Metalowców oraz Chemii NSZZ Solidarność, włączyły się w działania wszystkich organizacji zrzeszonych w IndustriALL European. Wysłaliśmy stosowne pisma dotyczące kampanii, do naszych Europosłów oraz do Rady Dialogu Społecznego. Umieszczamy na naszych stronach oraz w mediach społecznościowych materiały kampanii. W kampanię „Together at work” włączy się wkrótce cały NSZZ Solidarność.

W Polsce należałoby tę kampanię zapewne przedłużyć o wiele miesięcy, ponieważ nasza sytuacja pod względem ilości branżowych układów zbiorowych pracy jest o wiele trudniejsza niż w wielu krajach UE. Cały przyszły rok 2020, jubileuszowy rok czterdziestej rocznicy powstania NSZZ Solidarność, powinien być „Rokiem Branżowych Układów Zbiorowych Pracy”, rokiem intensywnych działań związku na rzecz układów zbiorowych.

Podczas kampanii powinniśmy przekonywać pracowników i związkowców do korzyści wynikających z układów zbiorowych, powinniśmy przekonywać pracodawców do zrzeszania się i do negocjacji zbiorowych. Nasze działania winny być również skierowane do Rządu w celu dokonania niezbędnych zmian ustawowych aby branżowe układy zbiorowe pracy mogły dawać korzyści również pracodawcom.

Zmiany ustawowe podobnie jak w niektórych krajach UE mogą również iść w kierunku nakłaniania pracodawców do skutecznych negocjacji zbiorowych. W samym naszym Niezależnym Samorządnym

Związku Zawodowym Solidarność powinniśmy przeprowadzić szerokie debaty, konsultacje, co należy zrobić aby negocjacje zbiorowe były atrakcyjne dla obu stron.

Może warto przeanalizować możliwość zapisów mniej korzystnych w układach zbiorowych pracy niż w Kodeksie Pracy. To bardzo kontrowersyjna propozycja, często podnoszona przez pracodawców, ale jest to propozycja, która daje z jednej strony zapisy mniej korzystne np. wydłużenie dopuszczalnych okresów rozliczeniowych, czy liczby nadgodzin a z drugiej strony daje związkowi zawodowemu wynegocjowanie w zamian za te ustępstwa, innych profitów dla pracowników. Tak czy inaczej, tego typu propozycje wymagają szerokiej związkowej debaty.

Reasumując, aby w Polsce negocjacje branżowych układów zbiorowych pracy stały się rzeczywistością, musimy włączyć się w kampanię „Together at work”, powinniśmy tę kampanię znacznie wydłużyć, angażując się w nią z całą siłą NSZZ Solidarność. W samym związku niezbędne są szerokie debaty, których efektem winno być wypracowanie układowej strategii działania. Ponadto intensywnych działań wymaga przekonywanie pracodawców co do korzyści wynikających z negocjacji układowych. Niemniej ważne będą również działania, które poprzez przekonanie poszczególnych ministrów i Rządu doprowadzą do zmian ustawowych z jednej strony zachęcających pracodawców do rokowań a z drugiej strony również do koniecznego i skutecznego zaangażowania w negocjacje i zawieranie branżowych układów zbiorowych pracy. ■

Przewodniczący Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ Solidarność

Mirosław Miara

Przesłanie: Kiedy pracownicy trzymają się razem, wygrywają lepsze życie dla siebie i swoich rodzin. Związki organizują pracowników, aby mogli negocjować z szefami na równych zasadach. Pracownicy wykazują solidarność z pracownikami w różnych krajach dla zapewnienia płac w równej wysokości.

SŁOGAN W TYM MIESIĄCU: ZWYCZYSTO RAZEM W PRACY

Organizacje związkowe powinny na tym etapie:

- ⊕ PUBLIKOWAĆ INFORMACJE O SWOICH DZIAŁANIACH w miejscu pracy poprzez media tradycyjne i społecznościowe.
- ⊕ ZAADAPTOWAĆ PLAKATY I ULOTKI dla pokazania swoich działań.
- ⊕ SFILMOWAĆ, SFOTOGAFOWAĆ I UDOKUMENTOWAĆ swoje działania w celu publikacji w mediach społecznościowych.
- ⊕ SKONTAKTOWAĆ SIĘ Z PRASĄ na tyle wcześniej, aby zapewnić ich obecność.

Przegląd kampanii:

1 kwietnia do 31 maja

W tym okresie będzie dokonany przegląd działań, każdy będzie miał okazję podzielić się swoimi doświadczeniami z kampanii i skomentować to, co się działo.

Strona internetowa
KSPCH NSZZ „Solidarność”
www.spch-solidarnosc.pl
Znajdziecie tam bieżące informacje
oraz miesięcznik
„Solidarność Polskiej Chemii”
Szukajcie nas też na „fejsbuku”:
www.facebook.com/spch.nszsolidarnosc

KSPCH zatrudnia prawnika
Dariusz Sobolewski
e-mail: **sobol144@wp.pl**
tel. 609-808-747 i 697 00 18 18

**KRAJOWY SEKRETARIAT
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
NSZZ „Solidarność”**
ul. Karolkowa 22/24
01-207 Warszawa
tel. 226913575 i 785192803

Co się dzieje z lekami w Polsce? A to słyszymy, że brakuje, że jakaś „mafia lekowa”, a wreszcie, że winne są azjatyckie, brudne surowce...

☉ **Barbara Misiewicz-Jagiela:** W Polsce produkcja leków jest bardzo droga. Jeżeli zamierzamy kupować tylko najtańsze leki, to nie możemy ich produkować w Polsce. Żeby producenci inwestowali więcej w produkcję leków, otwierali fabryki, to taka produkcja musi być wspierana. W tej dziedzinie przemysłu „niewidzialna ręka rynku” nie działa, a wręcz szkodzi. Dotychczasowe instrumenty zachęcające do produkcji w Polsce są niewystarczające, ale już sama wcześniejsza zapowiedź Rządu wprowadzenia refundacyjnego trybu rozwoju (RTR), czyli połączenia podejścia refundacyjnego i inwestycji, zachęciła światowych producentów co do możliwości produkowania leków u nas. Mielśmy do czynienia z poważnymi ofertami, mówiono nawet o przeniesieniu produkcji do Polski łącznie z transferem technologii. Jednak, gdy temat RTR zszedł na dalszy plan, oferty wycofano. Potrzebujemy wsparcia rządu, i oczekujemy potwierdzenia składanych obietnic i podjęcia konkretnych działań.

Polska jest w Unii Europejskiej. Co zatem stoi na przeszkodzie, żeby zastosować u nas wypracowane na Zachodzie standardy?

☉ Z tymi „standardami” jest różnie. Większość krajów Unii Europejskiej powinna dbać, żeby jak największa produkcja leków odbywała się na terenie danego kraju. Jednak z powodu krótkowzrocznych oszczędności świat doprowadził do tego, że zbudował w Azji monopolistę. Doprowadziliśmy do tego, że producenci niezbyt chętnie produkują w kraju, bo uzyskują bardzo niskie ceny. To właśnie w Azji są producenci substancji czynnych do produkcji leków oraz półproduktów do produkcji tych substancji. Tam stworzyły się monopole. Byli dużo tańsi, bo nie inwestowali w ochronę środowiska czy pracowników. Światowe fabryki substancji czynnych zbankrutowały i wszyscy zaczęli je kupować w Chinach i Indiach. Uzależniliśmy się od dostaw z tamtych regionów. Ale jak długo można tak produkować? Rosnące wymagania jakościowe i – przede wszystkim – czystości tych substancji, spowodowały, że część tamtejszych fabryk została zamknięta i teraz wszyscy mamy problem.

☉ **Powinniśmy dążyć do uniezależnienia się od dostaw leków z zagranicy? Stawić na polską farmację?**

Tak, powinniśmy uniezależnić się od dostaw leków z zagranicy i rozwijać sektor farmaceutyczny w Polsce. Dlatego też należy w końcu wprowadzić stosowanie kryterium aktywności gospodarczej w naszym kraju przy podejmowaniu decyzji dotyczących publicznych wydatków na leki. Myślenie krótkoterminowe, które za-

XXV Lat Sekcji Farmacji

Głównym gościem XXV Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego NSZZ „Solidarność”, które odbyło się w dniach 10-12 października 2019 r. w Krakowie była Barbara Misiewicz-Jagiela, wiceprezes Polskiego Związku Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego (PZPPF), dyrektor ds. relacji zewnętrznych w Polpharmie.

kłada politykę finansowania leków (przez refundację) produkowanych taniej w krajach pozaeuropejskich, niszczy szansę na rozwój tego sektora w Polsce. Należy wprowadzić zachęty dla producentów do produkcji leków w kraju. Jest to możliwe bo mamy bazę, know-how, naukowców i zakłady produkcyjne.

Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego (PZPPF) podpisał w marcu br. Deklarację Współpracy z Radą Krajowej Sekcji Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego NSZZ Solidarność. Czy można tą deklarację rozumieć jako krok w kierunku przy-

szłego Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy?

☉ Ja rozumiem, że taki branżowy układ zbiorowy może być skuteczny wówczas, kiedy podpiszą go wszyscy pracodawcy sektora farmaceutycznego działający w Polsce. A tu jest problem, bowiem Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego reprezentuje tylko 18 wiodących krajowych producentów leków. Nie należą do nas takie fabryki, jak Bausch Health Polska (Valeant – Jelfa) czy Glaxo-SmithKline. Do negocjacji branżowego układu zbiorowego konieczna jest wola wszystkich producentów z branży. ■

Rozmawiał: Michał Orlicz

Podczas zwiedzania Nowej Huty nie zabrakło zbiorowej fotografii przy „relikwie przeszłości”.

W dniach 23-25 października w Ośrodku Wypoczynkowo-Szkoleniowym Geovita w Zakopanem Krajowa Sekcja Górnictwa Naftowego i Gazownictwa obchodziła jubileusz XXX-lecia powstania struktury branżowej.

W uroczystości udział wzięło około 80 osób w tym aktualni delegaci, odznaczeni odznaką zasłużony dla Solidarności Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Nie zabrakło również przedstawicieli Komisji Krajowej – zastępcy przewodniczącego Bogdana Bisia i przewodniczącego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego Mirosława Miary, pełnomocnika etyki PGNiG SA Jana Anysza. Niestety nie doczekaliśmy się zaproszonych Prezesów PGNiG SA i Gaz-Systemu.

Uroczystości rozpoczęliśmy 23 X od wieczornej mszy świętej a po niej czas kolacji umilała nam kapela góralska. W następnym dniu odbyła się uroczysta akademicka z wręczeniem odznak zasłużony Solidarności GNiG oraz przedstawieniem historii XXX-lecia działalności Sekcji.

Honorową odznakę Zasłużony Solidarności Górnictwa Naftowego i Gazownictwa otrzymali Jarosław Tyszkowski, Zdzisław Pitula vel Cyganik oraz Mirosław Miara. Nieobecnemu emerytowi Zenonowi Gontarzowi odznaka zostanie wręczona w najbliższym czasie.

Następnie wysłuchaliśmy wystąpień zaproszonych gości i ożywionej dyskusji na temat funkcjonowania związku.

Po przerwie obiadowej dokonaliśmy podsumowania dotychczasowej działalności sekcji w okresie 1,5 roku od wyborów i dokonaliśmy wyborów uzupełniających.

W skład Rady Sekcji wybrano Mirosława Wandzla, do Komisji Rewizyjnej Ryszarda Makarę a na delegata Kongresu SPCH Mariana Korneluka.

Delegaci przyjęli również Uchwałę finansową oraz Stanowisko w sprawie spółki Solino.

Po WZD korzystając ze wspianej pogody udaliśmy się na zwiedzanie Zakopanego a do domów wracaliśmy w piątkowe przedpołudnie. ■ **Bolesław Potyrała**

Na nowej stronie internetowej

www.tysol.pl

można kupić wydanie elektroniczne tygodnika.

www.tysol.pl

**to nie tylko nasza gazeta,
to także codzienny serwis
z kraju i zagranicy**

XXX lat Krajowej Sekcji Górnictwa Naftowego i Gazownictwa

W dniach 23-25.10.2019r w Murzasichle odbyło się posiedzenie Rady Krajowej Sekcji Ceramików i Szklarzy. W miejscu niezwykle dla Ceramików i Szklarzy, ponieważ u Państwa Weroniki i Andrzeja Teklorz czujemy się jak u siebie. Wieloletnia tradycja spotkań udziela się wszystkim.

Wspominamy również w tym miejscu Juliana Andrzeja Koneckiego Naszego byłego przewodniczącego, który jest już w domu Ojca.

W obradach uczestniczył również przewodniczący KSPCH – Mirosław Miara, który przedstawił bieżące prace w Komisji Krajowej oraz prace Sekretariatu Przemysłu Chemicznego. Bardzo szczegółowo omówił i zachęcał do wspólnej akcji „Togheter at Work” europejskich związków zawodowych.

Jednak najbardziej członków Rady interesowały działania związku zawodowego, seria pytań jak zawsze budziła emocje oraz zainteresowanie. Sprawą najważniejszą dla Ceramików i Szklarzy był stan prac nad ustawą o emeryturach pomostowych i co się dzieje w tej sprawie? Jakże związek ma zamiar podjąć działania...

Kolejną sprawą były prace tzw. „Podstolika Przemysłu Szklarskiego” dotyczącego wykazu stanowisk pracy, na których wykonuje się prace w warunkach szczególnych, a których ta branża została pozbawiona w wyniku rządów Platformy Obywatelskiej. Sprawy są dlatego istotne dla naszych branż, ponieważ prace wykonywane są ręcznie, prace są ciężkie albo bardzo ciężkie, prace transportowe wykonywane są ręcznie, pracownicy są narażeni na działalność czynników szkodliwych, występuje znaczne zapylenie hal.

Z uwagi na technologię wypału lub wytopu naszych wyrobów często występuje mikroklimat gorący. Pracownicy bardzo często chorują na choroby układu oddechowego i układu kostnego.

Pracownicy mają wieloletni staż pracy na jednym stanowisku, co potęguje oczekiwania załatwienia tego palącego problemu.

Komisja Rewizyjna Sekcji dokonała wyboru nowego przewodniczącego, którym został kol. Michał Czapiewski z ZPS „Lubiana” z Łubianą.

Omówiliśmy również sytuację w organizacjach związkowych oraz planowanych szkoleń. Następne posiedzenie odbędzie się w roku 2020 w Saint Gobain Żary. ■

Ireneusz Besser

Rada Krajowej Sekcji Ceramików i Szklarzy

Z satysfakcją informujemy, że 29 października 2019 r. zostało podpisane porozumienie, dotyczące zwiększenia kwoty jednostkowej za posiłek profilaktyczny. Zostało zawarte pomiędzy Pracodawcą a Zakładowymi Organizacjami Związkowymi, działającymi w Operatorze Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. Porozumienie wchodzi w życie 1 listopada 2019 r.

Na mocy porozumienia kwota jednostkowa za posiłek profilaktyczny została podwyższona o 60% w stosunku do tej, która obowiązywała dotychczas. Obecna kwota, która wynosi 10 PLN za jeden posiłek profilaktyczny została ustalona wiele lat temu, 10 października 2018 r. Gospodarka oraz rynek pracy zmieniły się przez ostatnie 11 lat w sposób znaczący, wobec czego pierwotna kwota mocno straciła na wartości. Na mocy w/w porozumienia kwota ta będzie wynosiła 16 PLN za jeden posiłek profilaktyczny oraz będzie podlegała corocznej waloryzacji w górę o wysokość inflacji z zaokrągleniem do pełnej złotówki.

Jest to duży sukces zważywszy na wysokość nowej stawki oraz fakt, że będzie podlegała waloryzacji w górę w każdym kolejnym roku kalendarzowym. Trzeba również dodać, że w wyniku badań wydatku energetycznego, grupa pracowników uprawnionych do korzystania z posiłków profilaktycznych uległa poszerzeniu, co w połączeniu z podniesieniem kwoty wspomaga pracowników Spółki w sposób znaczący. **Michał Krupa**

Porozumienie w sprawie zwiększenia kwoty za posiłek profilaktyczny podpisane!

Porozumienie zostało zawarte pomiędzy Pracodawcą a Zakładowymi Organizacjami Związkowymi, działającymi w Operatorze Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.

Związek Zawodowy „Solidarność” podczas negocjacji reprezentowali: Piotr Łusiewicz, Marian Korneluk i Michał Krupa.

Powołano Radę Instytutu Dziedzictwa Solidarności

Andrzej Gwiazda, Andrzej Kołodziej, Barbara Fedyszak-Radziejowska, Sławomir Cenckiewicz i Piotr Semka. Między innymi te osoby znalazły się wśród 21. członków rady programowej Instytutu Dziedzictwa Solidarności.

Nominacje członkom rady wręczyli we wtorek w historycznej Sali BHP Stoczni Gdańskiej wiceminister kultury Jarosław Sellin oraz lider NSZZ Solidarność Piotr Duda. Instytut Dziedzictwa Solidarności to nowa jednostka, założona przez ministerstwo oraz związek zawodowy 31 sierpnia tego roku. Ma działać niezależnie do założonego w 2007 roku Europejskiego Centrum Solidarności.

Nominacje do rady odebrali również m.in. Bogdan Biś – członek Prezydium Komisji Krajowej i Roman Gałęzewski – przewodniczący „S” w Stoczni Gdańskiej, proboszcz parafii św. Brygidy ks. Ludwik Kowalski, prezes Radia Gdańsk Adam Chmielecki i publicysta „Sieci” Michał Karowski.

Minister Sellin zapewnia, że instytut ma dbać przede wszystkim o historię ruchu społecznego Solidarności. Instytut według zapowiedzi ma dysponować rocznym budżetem w wysokości 4 mln zł.

Ta instytucja jest potrzebna, żeby przypominać największy ruch w historii nowoczesnego świata i który przyczynił się do obalenia imperium zła, jakim był Związek Radziecki. Pełna odpowiedzialność będzie spoczywać na dyrektorze, a naszym obowiązkiem jest zapewnić mu warunki działania. To, jak będzie funkcjonować, będzie zależało od jego dyrektora Mateusza Smolana – mówił minister. (Mateusz Smolana dotychczas z ramienia Fundacji Promocji Solidarności zarządzał Salą BHP.)

Jarosław Sellin zapewnia przy okazji, że w nowej instytucji nie będą pomijane takie postacie jak Lech Wałęsa czy Bogdan Borusewicz. Nie będziemy nikogo wymazywać, historia Solidarności jest wielonurtowa. Wiadomo, kto był przywódcą Solidarności w latach 80, i my nie mamy zamiaru tego zmieniać, chcemy opowiadać prawdę.

Najbliższe nasze plany to 40. rocznica powstania NSZZ Solidarność. Oczekujemy

od członków rady programowej pomysłów na dalszą działalność Instytutu mówi z kolei lider Solidarności Piotr Duda. Związkowe obchody 40. rocznicy powstania Solidarności planowane są na 29 sierpnia i mają odbyć się w Warszawie.

Jedną z przyczyn konfliktu wokół Europejskiego Centrum Solidarności są fundusze. Od kilkunastu miesięcy konflikt między gdańskimi władzami samorządowymi a ministerstwem kultury i dziedzictwa narodowego oraz samym związkiem coraz bardziej się zaostrza. Przedstawiciele rządu, jako jednego z trojga organizatorów instytucji obok miasta Gdańsk i samorządu Województwa Pomorskiego chcieli mieć większy wpływ na tę instytucję. Zarzucali władzom ECS oraz samorządowcom upolitycznienie instytucji. W listopadzie ubiegłego roku minister kultury Piotr Gliński zmniejszył dotację dla ECS-u z 7 do 4 mln zł, do których resort zobowiązany był w umowie.

Część Rady ECS-u (m.in. Bogdan Lis, Władysław Frasyniuk oraz nieżyjący już Paweł Adamowicz i Kornel Morawiecki) apelowali o przywrócenie większego finansowania. Już po śmierci Adamowicza negocjacje ze stroną rządową prowadzili pełniący wówczas obowiązki prezydenta Aleksandra Dulciewicz oraz marszałek pomorski Mieczysław Struk. Nie osiągnięto porozumienia. Solidarność wycofała w tym roku swoich przedstawicieli z rady ECS. **Polska Dziennik Bałtycki**

Jakich wykroczeń mogą dopuścić się pracodawcy? Jakie zachowania będą uważane za sprzeczne z prawem? Kto zajmuje się ich ściganiem? Jak wysoki mandat może spotkać pracodawcę?

Wykroczenia przeciwko prawom pracownika

Kodeks pracy określa, jakie zachowania uważane są za wykroczenia przeciwko prawom pracownika. Należą do nich:

- zawieranie umowy cywilnoprawnej w warunkach, w których powinna być zawarta umowa o pracę,
- nie potwierdzanie na piśmie zawartej z pracownikiem umowy o pracę,
- wypowiedzanie lub rozwiązywanie z pracownikiem stosunek pracy bez wypowiedzenia, naruszając w sposób rażący przepisy prawa pracy,
- stosowanie wobec pracowników innych kar niż przewidziane w przepisach prawa pracy o odpowiedzialności porządkowej pracowników,
- naruszanie przepisów o czasie pracy lub przepisów o uprawnieniach pracowników związanych z rodzicielstwem i zatrudnianiu młodocianych,
- nie prowadzenie dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akt osobowych pracowników,
- pozostawianie dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akt osobowych pracowników w warunkach grożących uszkodzeniem lub zniszczeniem,
- nie wypłacanie w ustalonym terminie wynagrodzenia za pracę lub innego świadczenia przysługującego pracownikowi albo uprawnionemu do tego świadczenia członkowi rodziny pracownika,
- dokonywanie bezpodstawnych potrąceń z wynagrodzenia lub bezpodstawne obniżanie wysokości wynagrodzenia lub świadczeń,
- nie udzielanie przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego lub bezpodstawne obniża wymiar tego urlopu,
- nie przestrzeganie przepisów lub zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,
- nie zawiadamianie w terminie 30 dni właściwego okręgowego inspektora pracy i właściwego państwowego inspektora sanitarnego o miejscu, rodzaju, zakresie prowadzonej działalności, jak również o zmianie miejsca, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności oraz o zmianie technologii, jeżeli zmiana technologii może powodować zwiększenie zagrożenia dla zdrowia pracowników,
- nie zapewnianie, aby budowa lub prze-

budowa obiektu budowlanego albo jego części, których przewiduje się pomieszczenia pracy, była wykonywana na podstawie projektów uwzględniających wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy, pozytywnie zaopiniowanych przez uprawnionych rzeczoznawców,

■ wyposażanie stanowiska pracy w maszyny i inne urządzenia techniczne, które nie spełniają wymagań dotyczących oceny zgodności,

■ dostarczanie pracownikowi środki ochrony indywidualnej, które nie spełniają wymagań dotyczących oceny zgodności, stosowanie materiałów i procesów technologicznych bez uprzedniego ustalenia stopnia ich szkodliwości dla zdrowia pracowników i bez podjęcia odpowiednich środków profilaktycznych,

■ stosowanie substancji i preparatów chemicznych nieoznakowanych w sposób widoczny i umożliwiający ich identyfikację,

■ stosowanie niebezpiecznych substancji i niebezpiecznych preparatów chemicznych nieposiadających kart charakterystyki tych substancji, a także opakowań zabezpieczających przed ich szkodliwym działaniem, pożarem lub wybuchem,

■ nie zawiadamianie właściwego okręgowego inspektora pracy, prokuratora lub innego właściwego organu o śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym wypadku przy pracy oraz o każdym innym wypadku, który wywołał wymienione skutki, mającym związek z pracą, jeżeli może być uznany za wypadek przy pracy, nie zgłasza choroby zawodowej albo podejrzenia o taką chorobę, nie ujawnia wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, albo przedstawia niezgodne z prawdą informacje, dowody lub dokumenty dotyczące takich wypadków i chorób,

■ nie wykonywanie w wyznaczonym terminie podlegającego wykonaniu nakazu organu Państwowej Inspekcji Pracy,

■ utrudnianie działalność organu Państwowej Inspekcji Pracy, w szczególności uniemożliwianie prowadzenie wizytacji zakładu pracy lub nie udzielanie informacji niezbędnych do wykonywania jej zadań,

■ bez zezwolenia właściwego inspektora pracy dopuszczanie do wykonywania pracy lub innych zajęć zarobkowych przez

dziecko do ukończenia przez nie 16 roku życia.

Z kolei na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę wykroczeniem jest wypłacenie przyjmującemu zlecenie lub świadczącemu usługi wynagrodzenia za każdą godzinę wykonania zlecenia lub świadczenia usług w wysokości niższej niż obowiązująca wysokość minimalnej stawki godzinowej. Odpowiedzialność za to wykroczenie ponosi przedsiębiorca albo osoba działająca w imieniu przedsiębiorcy albo innej jednostki organizacyjnej.

Wysokie kary dla pracodawcy

Wykroczenia zagrożone są karą grzywny w wysokości od 1000 do 30000 zł. Ściganiem tych wykroczeń zajmują się inspektorzy pracy. Inspektorzy pracy są uprawnieni do nakładania grzywny w drodze mandatu, której wysokość może wynieść do 2.000 zł. Ponadto, jeżeli pracodawca co najmniej dwukrotnie ukarany za wykroczenie przeciwko prawom pracownika, popełnia w ciągu dwóch lat od dnia ostatniego ukarania takie wykroczenie, grzywna może być nałożona w tym trybie w wysokości do 5.000 zł. Natomiast grzywnę w wysokości od 1000 do 30000 zł może orzec sąd.

Osoby odpowiadające za wykroczenia przeciwko prawom pracownika

Za wykroczenia odpowiedzialność może ponieść pracodawca, osoba działająca w imieniu pracodawcy lub w określonych przypadkach osoba odpowiedzialna za higienę i bezpieczeństwo pracy.

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r., poz. 917, ze zm.)

Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2018 r., poz.623, ze zm.)

Ustawa z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r., poz. 847, ze zm.)

SerwisPrawa.pl

Curzio Malaparte KAPUTT

Malaparte to pseudonim Kurta Su-cherta, początkowo faszysty, korespondenta wojennego na froncie wschodnim, wyrzuconego stamtąd po interwencji u samego Duce, autora reportażu frontowych pt "Kaputt", jedynej znanej w Polsce jego książki. Kolejna pt "Skóra", opisująca wejście aliantów do Bolonii, stała się powodem kolejnej awantury. Zwrócony ku komunistom, ponownie wyrzucony z Chin i ZSRR, pokłócił się jeszcze z papieżem Piusem XII. Osobistość dla wszystkich niewygodna. Jaki był naprawdę? Pytany, dlaczego przybrał pseudonim "Malaparte" (wł. "Zła część") odparł: "Bo dobra część była wcześniej zajęta" ("Buonaparte").

Kulturalnie

Curzio Malaparte KAPUTT

Kaputt Malaparta to obraz wojny widziany oczyma żołnierza niemieckiego. Człowieka przyglądającego się ludobójstwu, zataczaniu człowieczeństwa przez oprawców. Czytając zadajemy sobie pytanie kim jest narrator. Osobą uwikłaną w trybiki okrutnej wojny, wykonującym rozkazy, bo nie ma innego wyjścia, żołnierzem? Czy mógł postąpić inaczej, czy mógł zrobić więcej? Na te pytania musi odpowiedzieć sobie każdy z osobna i zgodnie z własnym sumieniem.

„Kaputt” jest książką okrutną. Jej okrucieństwo to najdziwniejsze ze wszystkich doświadczeń, jakie przyniósł mi widok Europy w latach wojny. A jednak wśród bohaterów tej książki wojna jest postacią zaledwie drugorzędną. Można by powiedzieć, że ma jedynie wartość pretekstu, gdyby nie to, że preteksty nieuniknione przynależą do sfery fatalizmu. Wojna pełni tu właśnie rolę fatum. W takim jedynie charakterze wkracza do tej książki...

Głównym bohaterem jest Kaputt, twór radosny i okrutny. Żaden wyraz nie zdołałby lepiej niż to twarde i tajemnicze niemieckie słowo kaputt, dosłownie znaczące „złamany, skończony, zdruzgotany, przepadły”, wyrazić tego, czym jesteśmy, czym jest w tej chwili cała Europa: stosem gruzu i odpadków. Ja jednak - podkreślam to z naciskiem - wolę tę Europę „kaputt” od Europy wczorajszej, Europy sprzed dwudziestu, trzydziestu lat. Wolę świat, w którym wszystko trzeba budować od nowa, niż taki, w którym trzeba przyjąć wszystko jako nieodwracalne dziedzictwo.

Zainteresowanie Kaputt po ukazaniu się jej pierwszego wydania jest bardzo duże. „Przekrój” ponownie publikuje fragmenty książki, tym razem w nowym tłumaczeniu Sieroszewskiej, a recenzje powieści pojawiają się w wielu innych czasopiśmie, jak np. w „Polityce”, „Życiu Literackim”, „Nowych Książkach”, „Przeglądzie Kulturalnym”, „Tygodniku Kulturalnym” czy „Więzi”. Co ciekawe, recenzje te są niekiedy bardzo skrajne, oscylują pomiędzy bezkrytycznym podziwem a bezlitosną krytyką.

W „Życiu Literackim” Olgierd Terlecki nazywa Malapartego nie tylko „złym pisarzem”, ale również „wsiowym chłopakiem z kompleksem niższości”, a pisząc o Kaputt, stwierdza wręcz, że jest to: „Doprawdy niedobra literatura, snobizm, nieumiarowanie i brak smaku”.

Jednocześnie jednak autor przyznaje, że być może taka właśnie poetyka jest najlepsza do opisanie okropieństw wojny, do ukazania rozpacz i tragedii tych czasów. Może więc pisarstwo Malapartego jest złe, ale jest to zło konieczne, które uwypukla to, co powinno zostać uwypuklone, a jego wady pozwalają dotrzeć do prawdy, jakkolwiek prowadzą do niej czytelnika drogą ryzykownie pokrętną.

Znacznie bardziej krytyczny jest Jerzy Stadnicki w artykule opublikowanym na łamach „Więzi”. Zarzuca w nim Malpartemu nie tylko pustosłowie, ale też niedorzeczność lub nieznaną przedmiot. Koncentruje się także na kwestii prawdziwości ukazywanych w Kaputt obrazów, jako przykład podając scenę, w której Ante

Pavelić pokazuje narratorowi kosz pełen wylupionych oczu. Stadnicki dostrzega w tej scenie, lecz również w wielu innych, łatwe epatowanie brutalnością i przemocą, tanie chwytły obliczone na zaszokowanie czytelnika.

Książka Malapartego ma też w opinii krytyka „wady powierzchownego eseju i niewiernego reportażu”, jest „irytująco nienowoczesna” i stanowi „typowy przykład zakłamania formalnego”. Z drugiej zaś strony pojawiają się także artykuły zdecydowanie bardziej pisanowski przychylnie, jak ten autorstwa Barbary Michałowskiej, która zachwycą się sugestywnością i ekspresyjnością przedstawionych przez Malapartego obrazów wojny, podkreślając, że niekiedy „jego najbardziej ryzykowne uogólnienie jest bliższe dokumentom niż historyczne monografie”.

Dlaczego właśnie teraz mówi się o Europie czasu katastrofy wojny, Europie, która jest „kaputt”? Bo teraz obserwujemy czas niebezpiecznie przypominający ten, który poprzedzał wojnę opisaną przez Malapartego. Malaparte jest bardzo dziwnym obserwatorem tamtej unikalnej wojennej czasoprzestrzeni. Ludzie, którzy tego nie przeżyli, nie są w stanie sobie wyobrazić przestrzeni, w której zostały zniszczone wszystkie konstrukcje, które umożliwiały człowiekowi życie – normy prawne, miasta, funkcjonowania cywilizacji, kultury... To odczłowieczenie, to czyni z ludzi z powrotem zwierzęta, ujawnia całe zło, okrucieństwo, pragnienie zabijania drugiego człowieka.

Malaparte mówi, że to powojenne zniszczenie człowieka – tego człowieka, który przeżył, a jest i tak zniszczony. ■

Rozrywkowo

